

סמ"ר/ח מכלוף נתנאל ז"ל
בן 19 בנפלו

בן ציונה ויוסף

נולד בכפר יונה

ב-ז' בניסן תשמ"ג, 21/3/1983

התגייס ב-11.3.2002

נפל בקרב

ב-י"א בכסלו תשס"ג, 15/11/2002

שרת במשטרת ישראל

יחידה: משמר הגבול (מג"ב)

מקום נפילה: חברון - ציר המתפללים

באזור: יהודה ושומרון

נקבר בחדרה

הותיר הורים ושלושה אחים: שובל, גלית

וברוך

בעל עיטור האומץ משטרה

קורות חיים

נתנאל נולד ב-21.3.83, ז' בניסן, בבית החולים מאיר בכפר סבא, להוריו יוסף וציונה. גדל והתחנך בכפר יונה. בגיל 5 עבר עם הוריו לחדרה. את שנת הלימודים הראשונה עשה בבית הספר הממלכתי ארלחזורוב. את שאר שנות הלימוד היסודי עשה בבית הספר הממלכתי דתי ביל"ו. לאחר מכן עבר לשיבת בית שמואל שם הוא עשה את חטיבת הביניים. הוא למד בתיכון ממלכתי דתי תחמונני בחדרה ולאחר מכן עבד כחצי שנה כסניטר בהלל יפה. במרץ 2002 התגייס למשמר הגבול, סיים טירונות בהצלחה, יצא לקורס מ"כים ומשם לחברון.

נתנאל אהב ללמוד וללמד. הוא היה מחשיב הצלחה של אחרים כהצלחה שלו. הוא אהב לרקוד, לרוץ ולטייל עם חברים. הוא אהב לעזור לחברים בכל מה שהוא יכל. הוא אהב לפתור בעיות במתמטיקה שמצריכות מחשבה רבה.

נתנאל בלט ביושרו, רצינותו ואהבתו לזולת. הוא היה אדם חייכן שאהב לראות שכולם סביבו שמחים ומרוצים. היתה לו אהבה מיוחדת לבני משפחתו והוא הקפיד לשמור איתם על קשר הדוק, גם כשהיה לו קצת קשה בתקופת הצבא. הוא היה איש דתי שהקפיד להתפלל וללמוד תורה מתי שרק אפשר. אהב לאכול בורקס ושוקו, אהב לצחוק, תמיד היה בפעילות. היה ידידותי ואוהב לכולם.

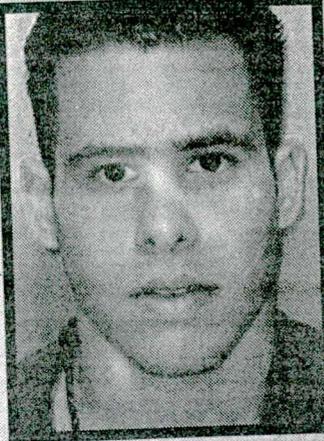
הוא היה מלאך בחיים וגם עכשיו הוא ממשיך כך. הוא היה אהוב על כולם, לאן שהוא הלך, תמיד רצו בקרבתו. הוא הקרין אושר, חום ואהבה. תמיד חשב על אחרים ואחר כך על עצמו ובדרך זו הוא גם נלקח מאתנו. תמיד ידע להגיד את הדבר הנכון בזמן הנכון. הוא

תמך בכודם ופחות נזקק לתמיכה בעצמו. הוא היה מצטיין בכל, תמיד ראשון אך מעולם לא התנשא והחשיב עצמו מעל כולם.

סמ"ר נתנאל מכלוף ז"ל

"אחי היה גיבור, הוא הלך להציל אנשים"

צלום החרוזקציה: ניר אברמוביץ

"אנשים שמתים בערב שבת הם צדיקים. אחי היה צדיק גדול, כך אמרה שובל, אחותו של סמל נתנאל (נתי) מכלוף ז"ל מחדרה, שנהרג בהברון בליל שישי.

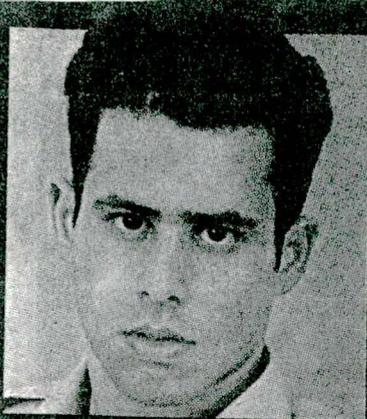
"נתי רצה להתגייס רק לקר"ב, סיפר אחיו, ברוך. "הוא רצה רק מג"ב. החלום שלו היה להגיע לקצונה ולשרת בקבע". נתנאל, בן 19, סיים את לימודיו בהצטיינות ועבר כסניטר בבית החולים הללייפה לפני הגיוס. בני משפחתו סיפרו שאהב ללמוד, אך למרות שהוצע לו להמשיך בלימודים לפני שירותו הצבאי, הוא בחר להתגייס קודם.

הוא סיים בהצטיינות קורס סמלים ולאחר מכן הוצב בחברון. "נתי סיפר לי שמיד לאחר טקס הסיום נתנו לו הרצאה קצרה על הגיור והשלחו אותו לשמור", סיפר ברוך.

"אחי היה גיבור, אחד שלא פחד", אמרה שובל. "הוא הלך להציל אנשים".

הוריו של נתנאל, יוסף וציונה, קיבלו את הבשורה המרה על מות בנם כששהו בחופשה בטבריה. עשרות חברים ובני משפחה הגיעו לנחם אותם. נתנאל הותיר אחריו הורים ושלושה אחים: שובל, בת 16, גלית, בת 18, ובי רון, בן 34. הוא יובא למנוחות היום בשעה 15:30 בחלקה הצבאית בבית העלמין בחדרה.

סופר מעריב

סמ"ר נתנאל מכלוף

"המפקדים אהבו לעבוד עם נתנאל, בחור אמיץ משכמו ומעלה. אחד שלא פחד, הלך להציל אנשים ונפגע בעצמו"

סמ"ר נתנאל מכלוף ז"ל 15.30

מאות בני משפחה וחברים מיחידת מג"ב ליוו אתמול למנוחות את סמ"ר נתנאל מכלוף ז"ל, בן 20 מחדרה, שנהרג בפיגוע הירי בחברון. "אל תיקחו אותו, אני לא יכולה בלי אח שלי, תנציאו אותו חי", צעקה בכאב אחותו שובל.

ואחיו, ברוך, בכה: "למה לא שמרתם על אח שלי?"

אביו יוסף ספר: "במקום לקחת אותך לחופה, שתבנה בית בישראל, אנחנו לוקחים אותך לבית העלמין. כשבאת לעולם בערב חג הפסח כר לם אמרו 'הנה מלאך הופיע'.

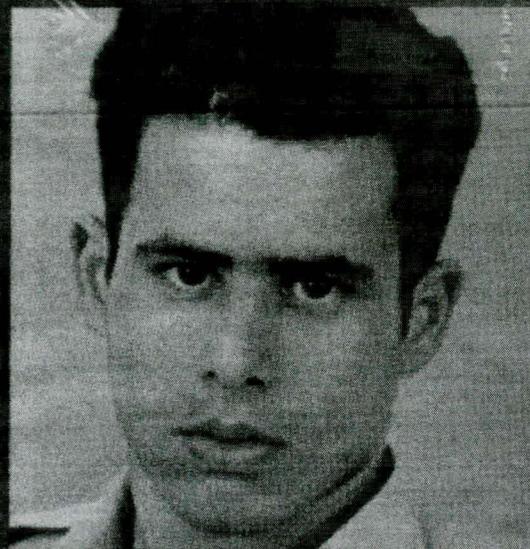
"ביום גיוסך למשמר הגבול היינו גאים, רצית להיות קצין, להדריך בדרך ארץ ואהבת את מה שעשית. ביקשנו מאלוהים שיברך אותך ויש מור עליך, לכן קראנו לך נתנאל. נהרגת בסוף השבוע בפרשת 'זייצא', אתה ועוד 11 נשמות טהורות ששמרתם על המתפללים בחברון. אנחנו מפה שולחים לכם שתזכו לשבת בגן העדן. אתה בשבילי לא מת, אתה חי, אתה היית המלאך שלי, לא חלמתי שאתה תלך לי מהחיים. תשכון נשמתך בגן עדן".

בהמשך ספר לו אחיו ברוך, כשהוא ממרד בכבי: "אנחנו רוצים לומר שאנחנו אוהבים אותך ומתגעגעים אליך. אנחנו תמיד נהיה ארבעה אחים לנצח. גיבור שרצת ישר אל המטרה ועכשיו הוכחת את זה בגי דול, אף פעם לא נשכח אותך. איך קיבלנו אותך למשמרת ל-20 שנה בלבד ועכשיו הוא למעלה לוקח אותך בחזרה. אתה מלאך ברמות אדם. לא היתה זו הפעם הראשונה שהצלת חיים. תודה רבה על הרגעים היפים שהיו לנו איתך, למרות הכל אתה איתנו בלב, להתראות אח יקר ואהוב שלי".

נתנאל הותיר אחריו הורים, יוסף וציונה, שתי אחיות שובל וגלית ואח ברוך.

אלה אלה ונעים נשגת האמילא ואלה
חבר שלהם אל חברת לעתיד
אמז שמעז ועסקי הכל בסביבת ארצות
אלק הקורא כלב אחרת
אלים כל מסמרת שיצר.

אל החברים הקרובים והמשפחה
בכל בתי אה על אובזן בן יקר
חברי יקר וחברה שחיה עליהם
ואחרים קרובים וצואקים
שכננו יהיה חן קרובים לעד.

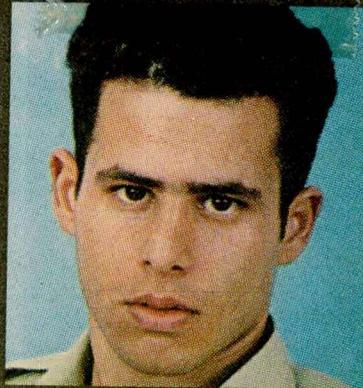
סמ"ד נתנאל מכלוף

„המפקדים אהבו לעבוד עם נתנאל, בחור אמיץ משכמו ומעלה. אחד שלא פחד, הלך להציל אנשים ונפגע בעצמו“

סמ"ד נתנאל מכלוף מחררה הצטרף לפלוגה לפני כשלושה שבועות, לאחר שסיים קורס מ"כים והיה מפקד צוות. „הוא היה בחור אמיץ שהשתלב יפה בפלוגה. המפקדים אהבו לעבוד איתו, בחור משכמו ומעלה“, אומר רפ"ק סורקי.

היריעה המרה תפסה את הוריו של נתנאל במלון בטבריה. „אחי היה גיבור, וכך אזכור אותו. אחד שלא פחד, הלך להציל אנשים ונפגע בעצמו. הוא היה מלאך“, אמרה אחותו שובל. הלווייתו של נתנאל מכלוף תיערך היום ב-15:30 בבית העלמין בחררה.

„אנחנו נצא מזה“, מבטיח מפקד הפלוגה סורקי. „החברה חזקים, כואבים את האסון הכבד, אבל ימשיכו להיות לוחמים לתפארת ולא יהססו להסתער גם אחרי מה שקרה“.

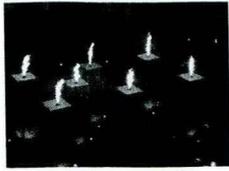
סמ"ר נתנאל מיכלוף

„המפקדים אהבו לעבוד עם נתנאל, בחור אמיץ משכמו ומעלה. אחד שלא פחד, הלך להציל אנשים ונפגע בעצמו“

סמ"ר נתנאל מיכלוף מחררה הצטרף לפלוגה לפני כשלושה שבועות, לאחר שסיים קורס מ"כים והיה מפקד צוות. „הוא היה בחור אמיץ שהשתלב יפה בפלוגה. המפקדים אהבו לעבוד איתו, בחור משכמו ומעלה“, אומר רפ"ק סודקי.

הידיעה המרה תפסה את הוריו של נתנאל במלון בטבריה. „אחי היה גיבור, וכך אזכור אותו. אחד שלא פחד, הלך להציל אנשים ונפגע בעצמו. הוא היה מלאך“, אמרה אחותו שובל. הלווייתו של נתנאל מיכלוף תיערך היום ב-15:30 בבית יע"ל למין בחדרה.

„אנחנו נצא מזה“, מבטיח מפקד הפלוגה סודקי. „החבר'ה חזקים, כואבים את האסון הכבד, אבל ימשיכו להיות לוחמים לתפארת ולא יהססו להסתער גם אחרי מה שקרה“.

יד לבנים

סניף חדרה

רח' רוטשילד פינת רח' הנשיא

טלפון: 04 - 6342004 פקס: 04 - 6322278

כ"ה סיון תשס"ב
05 יוני 2002

לכבוד
עדנה זיידמן
מנהלת
בי"ס תיכון חדרה
פקס: 6247042

שלום רב,

הנדון: תכנית סמינריונים לשנת הלימודים תשס"ג

בכוונתנו להכין תכנית הסמינריונים השנתית של שנת הלימודים תשס"ג בחודש יולי הקרוב.

אנו מעוניינים להפגש עם הצוות אשר יהיה מעורב בסמינריונים: רכזי שכבה של כיתה י', מורים, וכו' על מנת להשמיע ולשמע.

נודה על תיאום מועד למפגש זה בבית הספר. במפש ישתתפו ישראל פיקרש, יו"ר סניף יד לבנים חדרה וצלל חבר, מתנדבת שמרכזת תחום הנוער ביד לבנים.

בכבוד רב,

רונה תירם

מנהלת יד לבנים סניף חדרה

הפיגוע בחברון - קטעי עיתונות

23:00

סוף הקרב

צורר יריות אחרון - ואחריו שקט. מחבל אחד חוסל סמוך לפתח הבית שממנו ירה. חברו נורה מטווח קצר במסתור שמצא מאחורי הג'יפ שבו נהרגו אנשי מג"ב. זמן קצר לאחר מכן מתקבל דיווח בקשר: האירוע הסתיים, שני המחבלים נהרגו.

מאוחר יותר, בסריקות באיזור הפשפש, נמצאת גופת המחבל השלישי, שנהרג עוד בתחילת האירוע.

לקראת חצות מפלס דחפור די-9 דרך בסמטה הצרה ומגיע לשני הבתים שבהם מצאו המחבלים מסתור. בתוך זמן קצר נהרסים שני הבתים.

דקות ארוכות לאחר סיום הקרב עוד נותרו החיילים והקצינים סמוך לסמטה, משחזרים את ליל התופת ומבכים את מות מפקדם וחבריהם לנשק. "זה היה משהו מטורף לגמרי", סיפר אחד החובשים. "ירו מכל כיוון". "לא ראיתי אף פעם דבר כזה", סיפר עד ראיה נוסף, "זה היה מטווח על החיילים והמתנחלים עם כמויות אש אדירות שלא פסקו".

"המחבלים ירו מכל זווית אפשרית", מספר חייל אחר, "היו רגעים שאי אפשר היה לחלץ פצועים אבל עשינו את המקסימום. ברגע של שקט יחסי חזרנו פנימה לחלץ אף הפצועים, עד שפתחו שוב באש. מספר דקות שכבנו צמודים לגדר מאחורי האבנים. הם היו בעמדות שולטות, מכירים היטה את השטח ונערכו היטב לקרב. מאיפה היתה להם כל התחמושת הזאת?"

בועז כהנא, תושב קריית-ארבע, נפגע במהלך פינוי הפצועים. "הלחימה התנהלה בצורה מסודרת יחסית", סיפר אתמול, "לא היה ברדק או טבח. זה היה קרב. הם בחרו את הנקודה הכי מתאימה והפתיעו אותנו".

שבת, 2:00 לפנות בוקר. אלוף פיקוד המרכז, משה קפלינסקי, מנכ"ס מסיבת עיתונאים במפקדת איזור חברון.

"עברנו אירוע קשה", הוא אומר, ומונה את מספר הקורבנות הבלתי נתפס. הוא מצייץ לטובה את תפקוד הכוחות כולל כיתת הכוננות של קריית-ארבע, את הנחישות והדבקות במשימה.

על אל"מ ויינברג אומר האלוף: "איבדנו היום את דרור, מפקד מצטיין וחבר. הוא התאפיין בנחישות, באמונה מוחלטת בצדקת הדרך. הוא היה בעל כושר מנהיגות ושלטה עצמית אל מול מצבים קשים. אני חושב שדרך מותו משקפת את הנחישות, הדוגמה האישית והרצון להיות תמיד קדימה".

"מעריב" באינטרנט 17.11.02 - אש תופת בסימטה (ד)

הפיגוע בחברון - קטעי עיתונות

20:00

כיתת הכוננות מוקפצת

כיתת הכוננות של קריית-ארבע, בפיקודו של יצחק בואניש, יוצאת לחלץ את הנפגעים. המחבלים, שנמצאים באיזור חשוק, מבחינים בכוח החדש שחלקו נע רגלית וחלקו ברכב ממזג ירי. שני המחבלים יורים צרורות ארוכים לכיוון כיתת הכוננות ומשליכים רימונים. שלושה מאנשי כיתת הכוננות נהרגים, בהם בואניש. ארבעה נפצעים קשה.

ברגעים אלה כבר החלו להגיע לציר המתפללים כוחות תיגבור של מג"ב וצה"ל, ביניהם חיילי נח"ל ולוחמי יחידות מובחרות. מתקבלת החלטה להכניס שני נגמ"שים לסמטה. החיילים מקבלים הוראה לנוע "במדפים סגורים" (כלומר כשראשיהם בתוך הנגמ"שים). אולם מפקד אחד הנגמ"שים פותח מדף כדי לסרוק את השטח - וסופג קליע מדויק וקטלני.

לאחר נפילת המח"ט תופס מג"ד נחל, סא"ל ערן, פיקוד על הכוחות. ערן מרכז את הכוחות המגיעים באיזור מוגן ומתבצעת הערכת מצב. בשלב זה מגיע לאזור תא"ל עמוס אברהם, מפקד אוגדת יהודה, שתופס פיקוד. בהערכת המצב מסמנים את מיקומם האפשרי של המחבלים. מוחלט שכוחות משני גדודי נח"ל יבצעו איגוף בניסיון להגיע אל המחבלים ולהכריעם.

בכל מהלך הערכת המצב נמשכים חיילי האש בין שני המחבלים לכוחות. המחבל בש טח הנמוך מוצא מקלט במטע זיתים. הכוח בפיקודו של ערן מקבל את המשימה לאגף את המחבל דרך המטע.

ברגעים אלה כבר הוזעקו כיתת כוננות מכל האיזור. בעיקר ניתן דגש להזרמת כוחות רפואה, ביניהם אנשי מד"א. כיתת כוננות התייצבה בצומת גוש עציון ככוח עתודה. למרכז החירום קריית-ארבע החלו להגיע לאט לאט הפצועים.

קצין הביטחון של היישוב היהודי בחברון, אלי ליבמן, מפנה פצועים ברכבו הממוגן. המחבלים ממטירים אש תופת גם עליו. 26 קליעים פוגעים ברכב, מרסקים לחלוטין את שמשותיו.

20:45

מאתרים את המחבלים

כוח הנח"ל מצליח ליצור מגע עם המחבל ומתקדם לכיוונו. במקביל נוצר מגע עם המחבל השני, על-ידי חיילי הכוח שאיגף מצפון. תנאי השטח קשים ונוטים באופן ברור לטובת המחבלים. החיילים נעזרים בפצצות תאורה וברי טילי נ"ט.

במשך קרוב לשעתיים נמשכים חיילי האש. אט אט סוגרים על המחבלים, שהצליחו לשנות עמדות בחסות החשיכה. לקראת השעה 22:30, כבר היה ברור מיקומם.

"מעריב" באינטרנט 17.11.02 - אש תופת בסימטה (ג)

הפיגוע בחברון - קטעי עיתונות

אש תופת בסימטה

"כל מי שנכנס - נפגע"

חנן שלאין

"המחבלים ארבו בעמדות שולטות, בסמטה צרה וחשוכה. הם היו חמושים היטב. כל אחד שנכנס חטף כדור, ובתוך זמן קצר הפך המקום לשדה קטל. מגיע צל"ש לכל אחד שהגיע, נחת ישר לתוך המראות הקשים, אך ידע להמשיך בקרב עד שחוסלו המחבלים".

במלים אלה תיאר אתמול קצין בכיר בגירת חברון, שפיקד על אחד מהכוחות שנלחמו בקרב המר בסמטה האפלה והמקוללת שעל "ציר המתפללים" בחברון.

הפיגוע שלשום היה הקשה ביותר שידעו כוחות צה"ל בגזרה מעולם. 12 ישראלים נהרגו, בהם אל"מ דרור ויינברג, קצין מצטיין שפיקד על גירת חברון. בקרב נהרגו חמישה שוטרי מג"ב, ארבעה חיילים ושלושה אזרחים בהם יצחק בואניש, קצין הביטחון של קריית-ארבע. 14 נפצעו.

אתמול נמשך תחקיר האירוע הקטלני, אך התמונה הכללית של הקרב הסבוך והקשה הלכה והתבהרה.

יום שישי, 16:00

המתפללים יוצאים

כבכל שבוע, מתמקם חפ"ק צה"ל סמוך ל"ציר המתפללים", הדרך המובילה בין קריית-ארבע למערת המכפלה, כדי לאבטח את התושבים בדרכם לתפילה. בסיום התפילה חוזרים אחרוני המתפללים לקריית-ארבע.

18:30

המחבלים מתמקמים

לפי ההערכה, עם רדת החשיכה מתקדמים שלושה מחבלים, אנשי הג'יהאד האיסלאמי, לכיוון קריית-ארבע. אחד מהם מגיע עד למרחק של כ-20 מטרים מ"שער הפשפש" (השער שמוביל לציר) ומתמקם בעמדת ירי לכיוון חיילי המילואים שניצבים שם. במקביל, מתמקמים שני חבריו על בית גבוה, השולט מתוך סמטה חשוכה על ציר המתפללים. המחבלים לבושים בגדים אזרחיים ולכל אחד מהם רובה אם-16, שמונה מחסניות ורימוני יד.

כמה דקות לפני שבע בערב חוצה המשפחה האחרונה את הפשפש. סמוך לשער נותר ג'יפ ובו חיילי מילואים. ג'יפ מג"ב ממתין בסמוך לסיום המשימה.

"מעריב" באינטרנט 17.11.02 - אש תופת בסימטה (א)

הפיגוע בחברון - קטעי עיתונות

אש תופת בסימטה

"כל מי שנכנס - נפגע"

חנו שלצין

"המחבלים ארבו בעמדות שולטות, בסמטה צרה וחשוכה. הם היו חמושים היטב. כל אחד שנכנס חטף כדור, ובתוך זמן קצר הפך המקום לשדה קטל. מגיע צל"ש לכל אחד שהגיע, נחת ישר לתוך המראות הקשים, אך ידע להמשיך בקרב עד שחוסלו המחבלים".

במלים אלה תיאר אתמול קצין בכיר בגזרת חברון, שפיקד על אחד מהטוחות שנלחמו בקרב המר בסמטה האפלה והמקוללת שעל "צר המתפללים" בחברון.

הפיגוע שלשום היה הקשה ביותר שידעו כוחות צה"ל בגזרה מעולם. 12 ישראלים נהרגו. בהם אל"מ דרור ויינברג, קצין מצטיין שפיקד על גזרת חברון. בקרב נהרגו חמישה שוטרי מג"ב, ארבעה חיילים ושלושה אזרחים בהם יצחק בואניש, קצין הביטחון של קריית-ארבע. 14 נפצעו.

אתמול נמשך תחקיר האירוע הקטלני, אך התמונה הכללית של הקרב הסבוך והקשה הלכה והתבהרה.

יום שישי, 16:00

המתפללים יוצאים

כבכל שבוע, מתמקם חפ"ק צה"ל סמוך ל"צר המתפללים", הדרך המובילה בין קריית-ארבע למערת המכפלה, כדי לאבטח את התושבים בדרכם לתפילה. בסיום התפילה חוזרים אחרוני המתפללים לקריית-ארבע.

18:30

המחבלים מתמקמים

לפי ההערכה, עם רדת החשיכה מתקדמים שלושה מחבלים, אנשי הליהוד האיסלאמי, לכיוון קריית-ארבע. אחד מהם מגיע עד למרחק של כ-20 מטרים מ"שער הפשפש" (השער שמוביל לציר) ומתמקם בעמדות ירי לכיוון חיילי המילואים שניצבים שם. במקביל, מתמקמים שני חבריו על בית גבוה, השולט מתוך סמטה חשוכה על צר המתפללים. המחבלים לבושים בגדים אזרחיים ולכל אחד מהם רובה אם-16, שמונה מחסניות ורימוני יד.

נמה דקות לפני שבע בערב חוצה המשפחה האחרונה את הפשפש. סמוך לשער נותר ג'יפ ובו חיילי מילואים. ג'יפ מג"ב ממתין בסמוך לסיום המשימה.

ביום שישי, שבוע לפני מותו, הגיע נתנאל מכלוף הביתה לחופשה קצרה של סוף שבוע. במוצאי שבת הוא כבר הוקפץ בחזרה לחברון. "נתנאל לא רצה לחזור לחברון. הוא הרגיש שיקרה לו משהו רע", מספרות אחיותיו, גלית ושובל. "הוא בכה ואמר לנו: 'אני לא רוצה ללכת לחברון. אני לא רוצה למות'. אף פעם לא קרה דבר כזה, שהוא בוכה ומפחד. נתנאל לא פחד מכלום. אבל בפעם הזאת היתה לו הרגשה רעה מאוד. הנשמה שלו ידעה מה יהיה. עוררנו אותו. לפני שהלך אמרנו לו: 'זה לא שלום, רק להתראות'."

שבוע אחר כך נפל נתנאל בקרב עקוב מדם בחברון. מחב"לים תקפו כוח של חיילים שסייר בציר המתפללים במעבר בין קרית ארבע לחברון. כוחות של חיילים שהגיעו למקום כדי לתגבר את חבריהם ולחלץ אותם, הותקפו אף הם. נתנאל נפצע בקרב. חובשים חיל צו אותו החוצה, אבל הוא התעקש לשוב לקרב, להגן על חבריו לנשק. בקרב הזה מצא את מותו, והוא בן 19 בלבד.

סמ"ר נתנאל מכלוף נולד בכפר יונה, בנם של יוסף, אורח עובר צה"ל, וציונה, עקרת בית, אח לברוך (31), שובל (18) וגלית (16.5). בהיותו בן חמש עברה המשפחה לש-

כונת נחליאל בחדרה. הוא למד בבית הספר

הממלכתי-רתי "בילו", ובהמשך בחטיבת הביניים "בית שמואל" ובתיכון "תחכמוני" במגמה ביולוגית. הוא נחשב לתלמיד מצטיין. לפני בחינות נהגו חבריו לכיתה להתכנס בביתו, ונתנאל סייע להם להתכונן. אחר כך, כשהצליחו במיבחן, לא היה מאושר ממנו.

בתום לימודיו עבר כסניטר בבית החולים "הלל יפה", עד

גיוסו לצה"ל. בצבא עבר טירונות במג"ב, ואחריה קורס מ"כים, אותו סיים לפני שלושה שבועות. הוא ראה את עתידו בצבא, והיו לו שאיפות לגשת לקצונה.

אחיו ברוך סיפר, כי בסוף הקורס נהוג לצאת ל"אפטר" של כמה ימים, "אבל נתנאל לא קיבל אפילו יום אחד של חופש. ישר שלחו אותו לחברון עם עוד ארבעה חיילים, שהוא התב"קש לפקד עליהם". ברוך הוסיף, כי "נתנאל תמיד ראה את הגולדה, וגם עכשיו היתה לו תחושה קשה, שמהו רע יקרה לו בחברון".

בשישי בערב הגיע קצין העיר לביתו של ברוך, נגר בקבע בצנחנים, ובפיו בשורת האיום. ברוך נסע לבית הוריו, וכישר את הבשורה המרה לאחיותיו. ההורים נסעו אותו סוף שבוע לנופש בטבריה. שלושת האחים נסעו ביחד לטבריה, ואמרו להורים את הנורא מכל: נתנאל איננו עוד בין החיים.

מלחמת ההתשה

עם המשפחות השכולות

עם היוודע דבר מותו של נתנאל מכלוף, ירד אבל כבר על השכונה. בשכונת נחליאל כולם מכירים את כולם, והשכנות לקחו על עצמן להכין את האוכל בשבעה לכל בני המושפה. השכנה, שמחה יהושע: "הוא היה ילד מסור. כל השכונה אהבה אותו. כולנו בוכים עליו".

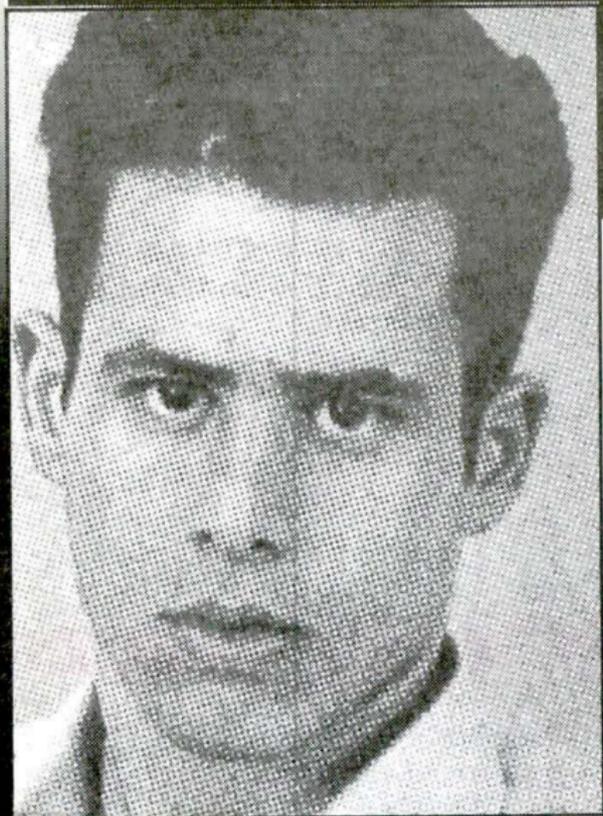
רחל שחר, קרובת משפחה: "נתנאל היה ילד פלא, עם דרך ארץ. כולנו היינו גאים בו שהצליח בכל מה שעשה. החלום שלו היה להצליח בצבא. כל העתיד היה לפניו".

האח, ברוך: "נתנאל - כשמו כן הוא - נתן לאחים ועוד לזולת כל הזמן. הוא היה משכמו ומעלה. אנחנו, האחים, נמציאים תמיד בקשר הדוק, עם הרבה כבוד ואהבה. כולנו היינו

גאים בנתנאל. היה לו חיוך ממים, ולב זהב. אשתי וילדיי אהבו אותו בלב ובנפש".

לפני כשנה פגש נתנאל את אהבת חייו. ההיכרות ביניהם היתה יוצאת דופן. מספר ברוך: "נתנאל בילה במסיבת פורים עם חברים במועדון, כשלפתע ראה בחורה שהתעלפה, ואיבדה את הכרתה. הוא מיד ביצע בה החייאה, טיפל בה, ואף הלך איתה לבית החולים. שם הוא פגש את חברתה הטובה, נופר כהן. נופר ונתנאל התאהבו. הקשר ביניהם היה רציני מאוד, והם תכננו להתחתן. היו לו הרבה תוכניות, אבל עכשיו הכל נגמר".

מירית אזרחי

עד מתי

אלפים ליוו את סמ"ר נתנאל מכלוף ז"ל בדרכו האחרונה. מכלוף, אשר הצטרף לפלוגת מג"ב לפני כשלושה שבועות לאחר שסיים קורס מ"כים והיה מפקד הצוות, נהרג בשעה שניסה לחלץ את חבריו הפגועים במארב המחבלים, בליל שישי חברון. למרות שנפצע, סירב מכלוף להתפנות והמשיך בלחימה עד הסוף המר. ביום ראשון השבוע, בשעה שחבריו ובני משפחתו טמנו את יקירם בחלקה הצבאית בבית העלמין בחדרה, חילחלה בכולם קריאתו של האב יוסף: "במקום לקחת אותך לחופה, אנחנו לוקחים אותך לבית העלמין".
יהי זכרו ברוך.

נתנאל מחלוף

בן 19, מחדרה

25 שנה.
לדברי ברוך,
אחיו נקרא נתנאל
מכיוון שנולד לאחד
12 שנים שבהן ניסו
הוריו להביא ילדים
לעולם. "אלוהים נתן
לנו את נתנאל
ל-19.5 שנים ואחרי

זה לקח אותו בחזרה אליו", אמר.

במשפחה עוד שתי בנות, שובל (18) וגלית (16).
"אחי היה גיבור", אמרה אמש שובל. "הוא קפץ
מהג'יפ ונהרג כשהוא מנסה להציל אנשים אחרים".
הלווייתו תתקיים היום ב-15:30 בחלקה הצבאית של
בית העלמין בחדרה.

סמל-ראשון נתנאל מחלוף שירת במשמר הגבול
שמונה חודשים, סיים לפני כשבועיים קורס סמלים
ומיד נשלח לחברון. "אפילו חופשה קצרה בבית לא
נתנו לו אחרי הקורס האחרון", סיפר אחיו, ברוך (31).
לדבריו, נתנאל היה מודאג מכך שנשלח לעמדת
תצפית מבודדת עם ארבעה חיילים תחת פיקודו,
אחרי הסבר קצר ולא מספק על המקום שבו הוצב.
בעקבות הפיגוע שלשום הוזעק האח ברוך, נגר
בקבע בחטיבת הצנחנים, כדי לסייע בהכנות לשל-
חת גרוד של החטיבה לחברון. "כששמעתי שהפיגוע
היה בחברון חששתי לגודלו של אחי, אבל אף אחד לא
הגיע לבשר לנו ולכן נרגעתי. ואז ירדתי לאוטו כדי
לנסוע לבסיס ומצאתי מכונית משטרה של הקצינים
שבאו לבשר לנו שנתנאל נהרג", סיפר. באותה עת
שהו ההודים, יוסף וציונה, בטבריה, בנופש ראשון מזה

סוף 17/11/02

התקרית בחברון - השתלשלות האירועים

ביום שישי, סמוך ל-7 בערב, לאחר שסיימו כוחות צה"ל ומג"ב את אבטחת המתפללים החוזרים ברגל ממערת המכפלה, מגיעים שלושת המחבלים מכיוון דרום. אחד מהם עולה בסימטה תלולה עד לבית המשקיף אל ה"פישפש" (שער קטן בצד הדרום מערבי של קרית ארבע), והשניים האחרים מתמקמים על גגות ומרפסות של בתים נמוכים יותר.

1 בורזמנית, הם פותחים באש על שלושה יעדים:
 א. אל עבר ג'יפ של כוח מילואים ליד הפישפש, כמה מהם נפצעו, אך משיבים אש והורגים המחבל.
 ב. שני המחבלים האחרים יורים על ארבעה חיילי נח"ל, שקמו ממצב שכובה במארב. שניים נהרגים ושניים נפצעו.
 ג. אח"כ יורים המחבלים על ארבעה שוטרי מג"ב היורדים אל הסימטה לאחר שזיהו את מקור הירי. שלושה שוטרים נהרגים ואחד נפצע קשה.

2 ג'יפ ובו קצין מג"ב וחייל נוסף, מגיע לסימטה. אחד המחבלים מחנק לעברם והורג את את שניהם ממרחק של מטר אחד. דקות אחדות לאחר מכן מגיע למקום רגלית מפקד חטיבת חברון, אלוף-משנה דרור ויינברג ונורה. בשלב זה נכנס אל הסימטה קב"ט חברון, בג'יפ. גם הוא נהרג מהירי. קב"ט קרית ארבע מסתער עם עוד שניים מאנשי כיתת הכוננות של היישוב. שלושתם נהרגים. לאחר מכן, נכנס סגן מפקד פלוגה בנח"ל עם נגמ"ש לסימטה, הקצין מתרומם מתוך הנגמ"ש נורה ונהרג. גם מפקד פלוגת משמר הגבול בחברון נפצע.

3 מג"ד הנח"ל, סגן-אלוף ערוך, יחד עם חייליו וכוח מיחידת דובדובן, מאגפים את את הסימטה מימין והורגים את המחבלים מטווח קרוב.

"לא רוצה לחזור לחברון, לא רוצה להיות זיכרון"

בני משפחתו של נתנאל מכלוף מספרים על השבת האחרונה שלו בבית, שלימים תיזכר כשבת הפרידה שלו מהמשפחה. "הוא לא רצה לשרת בחברון", אומרים בני המשפחה, "ולמרות זאת הוא עשה הכל על הצד הטוב ביותר"

ברוך, בן 31. בחצות ליל שישי הוא הגיע ברכבו לבית המשפחה והודיע לאחיותיו את הבשורה המרה, ביחד עם קציני צבא ורופא. ההורים של נתנאל, יוסף וציונה, שהו בסוף שבוע בבית מלון וקיב"ל לוא את ההודעה באמצע הלילה. שניהם התעלפו ונוקקו לטיפול רפואי.

"אף אחד לא יודע מה הפסדתי", חוזר על עצמו שוב ושוב האבא יוסף, "אף אחד לא יודע. בן נהדר, אדם נהדר, משכמו ומעלה. אף אחד לא יודע מה הפסדתי". ברקע נשמעו מידי פעם זעקות שבר של ציונה האם.

"הוא לא התחבר לחבר'ה בחב"ר", מסכמת האחות שובל, "הוא היה מופנם כי רצה שיעבירו אותו משם, כאילו יעד שהוא עומד ליי פול בקרב. למרות זאת דווחנו על ידי המפקדים שהוא עשה הכל כמו שצריך, הכל בשלמות ועל הצד הטוב ביותר".

"שמו בישראל הוא נתנאל משמע האל נתן אותו לעולם", אמר אחד המבקרים בשבעה, "וע" כשיו אותו האל שהעניק אותו לסוככיו לקח אותו בחזרה, כי כני ראה אלוהים רוצה את הטובים איתו".

"הוא היה תלמיד מצטיין שעוד לכולנו וגם לחברים ללמוד למב" חנים והחברים והמשפחה היו חשודים בים לו יותר מעצמו. הוא שאף להיות רואה חשבון או כלכלן".

"הדבר הכי יפה שלו היה החיך", מעידה החברה הצמודה שלו בשמונה החודשים האחרונים, נופר כהן. "תמיד אופטימי, רוב התמונות שלו עם חיך, החיך הכי מקסים בעולם", היא נזכרת בכאב. בדרך כלל, אומרות אחיותיו של נתנאל, הוא היה מגיע לחופשה מהצבא, נשאר קצת עם המשפחה והולך לבקר חברים, את החברה וכל מיני מקומות. "דווקא בשבת האחרונה שלו בבית", סיפרו, "הח" ברה שלו הוזמנה אלינו וכל השבת היינו ביחד, צחקנו על איך היינו רבים כשהיינו ילדים קטנים, הע" ברנו חוויות ילדות. היה ממש כיף. היום, כשאנחנו מסתכלות אחורה, הכל בעצם היו סימנים לשבת האי חרונה שלנו איתו, סימנים שהוא לא יחזור. כל מיני דברים קטנים שאתה לא מייחס אליהם חשיבות ובסוף הם פגועים כך בעוצמה". "זאת היתה השבת הראשונה שבה אמרתי לו שאני אוהבת אותו", סי" כמה גלית.

את ההודעה על נפילתו של נתנאל קיבל ראשון אחיו הגדול

"כשבת האחרונה, לפני שהוא חזר לצבא הוא חשש מאוד. במו" צאי שבת הוא עלה על מדים והחל לבכות. הוא אמר לנו 'אני לא רוצה לחזור לחברון, לא רוצה להיות זיכרון, לא רוצה להפוך למצבה. אני לא רוצה שיכתבו עלי בעיתון ואחרי יומיים ישכחו ממני'", כך תיארה השבוע בכאב שובל מכלוף, 18, אחותו של נתנאל מכלוף ז"ל, שנהרג בפגיעה הקטלני בחברון בסוף השבוע שע" בר, את הימים האחרונים לחייו.

נתנאל, בן 19 ושמונה חודשים, נהרג מכרור בורד שפגע בו במה" לך הקרב עם המחבלים, היישר כצוואר. שבוע לפני הארוע הקשה הוא עוד הספיק לערוך ביקור קצר בבית הספר תחכמוני שבו למד.

לפני שנה ושמונה חודשים הת" גייס נתנאל לצה"ל ולאחר הטיור" גות עבר קורס מכים של משמר הגבול. כל התקופה שלפני הצבא הוא ידע את חבריו כי הוא שואף לשרת שירות קרבי. יחד עם זאת, בני משפחתו של נתנאל טוענים כי הוא לא רצה לשרת בחברון. לדברי אחיותיו של נתנאל, בכל חייו שאף נתנאל לעשות הכל בשלמות ודרש אותו הדבר מהס"ר בבנים אותו. אחותו הקטנה, גלית בת ה" 16 וחצי, סיפרה השבוע:

"הנשמה שלו ידעה מה יקרה"

סמ"ר נתנאל מכלוף הרגיש שיקרה לו משהו רע • שבוע לפני מותו אמר לאחיותיו: "אני לא רוצה לחזור לחברון, אני לא רוצה למות" • בשבוע שעבר נפצע במהלך התקרית בחברון, אבל התעקש לחזור לקרב - ונהרג

ברוך, שובל וגלית מכלוף. ילד מסור שכולם אהבו • צילומים: אליעד שניידר

נתנאל מכלוף ז"ל. חיך ממיס

גאים בנתנאל. היה לו חיך ממיס, ולב זהב. אשתי וילדיי אהבו אותו בלב ובנפש".
לפני כשנה פגש נתנאל את אהבת חייו. ההיכרות ביניהם היתה יוצאת דופן. מספר ברוך: "נתנאל בילה במסיבת פורים עם חברים במועדון, כשלתע ראה בחורה שהתעלפה, ואיבד דה את הכרתה. הוא מיד ביצע בה החייאה, טיפל בה, ואף הלך איתה לבית החולים. שם הוא פגש את חברתה הטובה, נופר כהן. נופר ונתנאל התאהבו. הקשר ביניהם היה רציני מאוד, והם תכננו להתחתן. היו לו הרבה תוכניות, אבל עכשיו הכל נגמר".

מירית אזרחי

להקל על ילדי מצר

בעקבות הפיגוע בקיבוץ מצר בשבוע שעבר, בו נרצחו חמישה אנשים, החליט הבאולינג בגן שמואל לערוך יום כיף לצעירי הקיבוץ. ביום שישי שעבר הגיעו עשרות ילדים ובני ונוער ואף כמה מהוריהם לבאולינג. הצעירים שיחקו באולינג לצלילי מוסיקה, ונהנו מכיבוד. בסיום האירוע הודו חברי הקיבוץ לב עלי הבאולינג, ושלחו להם מכתבי תודה מחממי לב. מנהלת השיווק של הבאולינג בגן שמואל, חיה לביא: "היה לנו מאוד חשוב להקל על הילדים וסב"לם. רצינו להראות להם שאיכפת לנו, ולעשות להם טוב. אני חושבת שהצלחנו".

מירית אזרחי

גיוסו לצה"ל. בצבא עבר טירונות במג"ב, ואחריה קורס מ"כים, אותו סיים לפני שלושה שבועות. הוא ראה את עתידו דו בצבא, והיו לו שאיפות לגשת לקצונה.
אחיו ברוך סיפר, כי בסוף הקורס נהוג לצאת ל"אפטר" של כמה ימים, "אבל נתנאל לא קיבל אפילו יום אחד של חופש. ישר שלחו אותו לחברון עם עוד ארבעה חיילים, שהוא התב"קש לפקד עליהם". ברוך הוסיף, כי "נתנאל תמיד ראה את הנולד, וגם עכשיו היתה לו תחושה קשה, שמשוה רע יקרה לו בחברון".

בשישי בערב הגיע קצין העיר לביתו של ברוך, נגד בקבע בצנחנים, ובפיו בשורת האיוב. ברוך נסע לבית הוריו, ובישר את הבשורה המרה לאחיותיו. ההורים נסעו אותו סוף שבוע לנפש בטבריה. שלושת האחים נסעו ביחד לטבריה, ואמרו להורים את הנורא מכל: נתנאל איננו עוד בין החיים.

עם היוודע דבר מותו של נתנאל מכלוף, ירד אבל כבר על השכונה. בשכונת נחליאל כולם מכירים את כולם, והשכנות לקחו על עצמן להכין את האוכל בשבעה לכל בני המ"שפחה. השכנה, שמחה יהושע: "הוא היה ילד מסור. כל השכונה אהבה אותו. כולנו בוכים עליו".

רחל שחר, קרובת משפחה: "נתנאל היה ילד פלא, עם דרך ארץ. כולנו היינו גאים בו שהצליח בכל מה שעשה. החלום שלו היה להצליח בצבא. כל העתיד היה לפניו".
האח, ברוך: "נתנאל - כשמו כן הוא - נתן לאחים ועזר לזולת כל הזמן. הוא היה משכמו ומעלה. אנחנו, האחים, נמ"צאים תמיד בקשר הדוק, עם הרבה כבוד ואהבה. כולנו היינו

ביום שישי, שבוע לפני מותו, הגיע נתנאל מכלוף הביתה לחופשה קצרה של סוף שבוע. במוצאי שבת הוא כבר הוקפץ בחזרה לחברון. "נתנאל לא רצה לחזור לחברון. הוא הרגיש שיקרה לו משהו רע", מספרות אחיותיו, גלית ושובל. "הוא בכה ואמר לנו: 'אני לא רוצה ללכת לחברון. אני לא רוצה למות'. אף פעם לא קרה דבר כזה, שהוא בוכה ומפחד. נתנאל לא פחד מכלום. אבל בפעם הזאת היתה לו הרגשה רעה מאוד. הנשמה שלו ידעה מה יהיה. עוררנו אותו. לפני שהלך אמרנו לו: 'זה לא שלום, רק להתראות'".

שבוע אחר כך נפל נתנאל בקרב עקוב מדם בחברון. מחב"לים תקפו כוח של חיילים שסייר בציר המתפללים במעבר בין קרית ארבע לחברון. כוחות של חיילים שהגיעו למקום כדי לתגבר את חבריהם ולחלץ אותם, הותקפו פו אף הם. נתנאל נפצע בקרב. חובשים חיל-צו אותו החוצה, אבל הוא התעקש לשוב לקרב, להגן על חבריו לנשק. בקרב הזה מצא את מותו, והוא בן 19 בלבד.

סמ"ר נתנאל מכלוף נולד בכפר יונה, בנם של יוסף, אזרח עובד צה"ל, וציונה, עקרת בית, אח לברוך (31), שובל (18) וגלית (16.5). בהיותו בן חמש עברה המשפחה לשי

כונת נחליאל בחדרה. הוא למד בבית הספר הממלכתי-דתי "בילור", ובהמשך בחטיבת הביניים "בית שמואל" ובתיכון "תחכמוני" במגמה ביולוגית. הוא נחשב לתלמיד מצטיין. לפני בחינות נהגו חבריו לכיתה להתכנס בביתו, ונתנאל סייע להם להתכונן. אחר כך, כשהצליחו במ"בחן, לא היה מאושר ממנו.

בתום לימודיו עבד כסניטר בבית החולים "הלל יפה", עד

**מלחמת
ההתשה**

עם המשפחות השכולות

נתנאל מכלוף ז"ל. חתן ישראל לתנ"ך של מחוז חיפה

לא שכחנו אותך, נתנאל

יום לפני שנתנאל מכלוף בן ה-19 חזר לבסיס, הוא אמר לאחותו: "אני לא מפחד למות, אני רק מפחד שישכחו אותי".
אמרתיו לאשתו: "אני לא מפחד למות, אני רק מפחד שישכחו אותי".

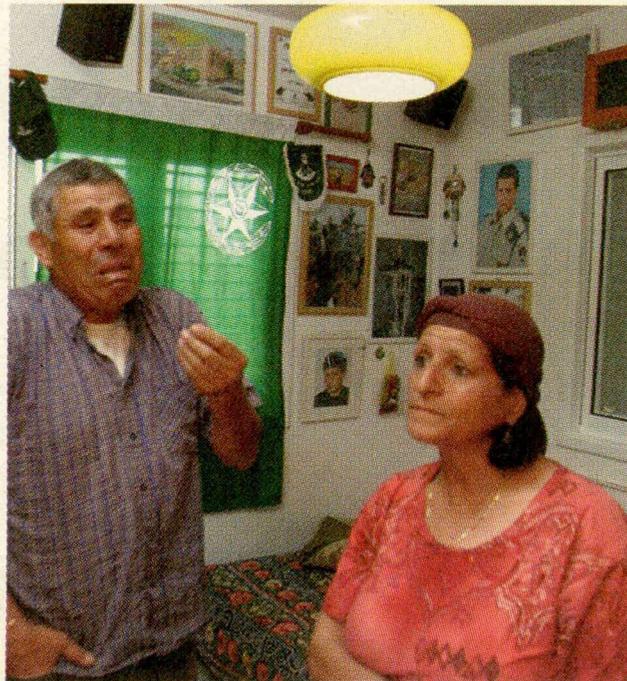
ממנו בדרך שונה. הרגשתי משהו, אבל לא חשבתי שיקרה לו כזה דבר".

נתנאל נולד לאחר 11 שנים בהן ניסו הוריו להביא ילד שני. הוא גדל בכפר יונה, ובגיל חמש עבר עם הוריו לחדרה. הוא החל ללמוד בבית הספר ארלוזורוב והמשיך בבית הספר הממלכתי ביל"ו. לאחר מכן עבר לשיבת בית שמואל ואת לימודי התיכון למד בתיכון תחכמוני בעיר. הוא זכה בפרס חתן ישראל לתנ"ך במחוז חיפה, ולאחר שסיים את לימודיו עבד כסניטר בבית החולים הלל יפה.

"הוא תמיד אהב לבוא הביתה ולעזור", נזכרת אמו ציונה, "הוא היה ילד של בית. בימים שהוא היה חוזר הביתה מהבסיס היה לנו חג בבית. תמיד הוא היה מביא איתו משהו, אף פעם הוא לא חזר הביתה בלי משהו ביד. הוא היה ילד מיוחד שכיבד את הוריו ועוד לאחיותיו. גם בחג האחרון שהוא היה בבית בעלי לא היה יכול לקחת אותו לקנות בגדים והוא עשה את זה במקומו".

כשביקש להתגייס למשמר הגבול, הוריו לא התנגדו: "עודרנו אותו ללכת למג"ב, סמכנו עליו וכיבדנו את הרצון שלו". הוא סיים טירונות בהצלחה, יצא לקורס מ"כים ומשם לחברון. את החרד שלו השאירו ההורים כפי שהיה, והאב יוסף מספר על דרכי ההנצחה בה בחרו בני המשפחה: "אנחנו עושים ספר תורה בשבילך, תרמנו לבתי כנסת והכנות שלי גם עשו עליו סרט בבית הספר שלהן".

נתנאל הותיר אחריו הורים ושלושה אחים: שובל, גלית וברוך. "עבורנו כל יום הוא יום זיכרון", אומר יוסף, "כל הזמן חשבנו מה עובר על אחרים שמאבדים את יקיריהם, ופתאום זה קורה לך אישית וכל החיים תפחו בבת אחת".

משפחת מכלוף. מהמלון לאבו כביר

"אני לא מפחד למות, אני רק מפחד שישכחו אותי", אמר נתנאל מכלוף בן ה-19 לאחותו, יום לפני הפעולה היוזמה שנקבעה ליחידה שלו. למחרת, ביום שישי ה-15 בפברואר 2002, לאחר שהסתיימה התפילה במערת המכפלה בחברון, התמקמו שלושה מחבלים ליד ציר המתפללים והחלו לירות אש כבדה על כוחות צה"ל ששהו במקום. בג'יפ של משמר הגבול שהזונק למקום היה נתנאל מחררה, שנהרג מיד כתוצאה מהירי הכבד. יחד איתו נהרגו בתקרית עוד 11 לוחמים, בהם מח"ט יהודה דרור ויינברג ז"ל. באותו הזמן היו הוריו של נתנאל, יוסף וציונה, בבית מלון בטבריה, ושם הם שמעו על הפיגוע.

אביו של נתנאל, יוסף מכלוף, מספר שהוא ידע מיד שבנו נפגע: "כל הזמן היינו בלחץ, וכל פעם ששמענו בחדשות שמהו קרה, הלחץ שלנו התעצם. באותו סוף שבוע שזה קרה, היינו במלון בטבריה. כשומרי מסורת לא שמענו חדשות, ופתאום עבר לידנו מישהו שלא הכרתי ואמר שהיה פיגוע בחברון. ישר אמרתי לאשתי: 'הבן שלי הלך'. אמרתי לה: 'בואי נקפל את הדברים ונלך הביתה'. החלטנו להדליק טלוויזיה כדי להתעדכן, למרות השבת, ואז שמענו שנהרגו אנשי מג"ב. אמרתי לאשתי: 'את רואה שאני צודק'".
ציונה מכלוף זוכרת את הרגעים האחרונים של נתנאל בבית המשפחה: "הוא היה צריך לנסוע כבר במוצאי שבת בחזרה לחברון, הוא ידע שמצפה להם פעולה מסוימת ולכן התרגש מאוד. בדרך כלל הוא לא היה מתרגש לפני חזרה לצבא, אבל נודע לי מהבת שלי, שבועיים לאחר שהוא נהרג, שהוא היה נרגש במיוחד באותו ערב. כנראה שהוא ידע שהוא הולך לקראת משהו. באותה השבת שהוא היה בבית, באו אלינו הביתה חברים שלו, וכשהם יצאו הם נפרדו

■ אלעד הופר

13/5/05 13/5/05

"במקום לקחת אותך לחופה, אנו לוקחים אותך לבית העלמין"

* כך זעק אביו של נתנאל מכלוף ז"ל מעל קברו הפתוח של בנו שנהרג בפגיעה הירי בחברון * "בתחילת הקרב, נפצעת, ביקשו לפנותך וסרבת, עד שנפלת בעצמך. עשית כל מה שציפו ממך, זנחת כל חשבון אישי, לחמת ונפלת כגיבור. משפחת פלוגה כ"ה של מג"ב מצדיעה לך, נתי" *

מאת: נסים מסורי

אחר זה ספדו והצדיעו לו. גם מפכ"ל המשטרה, שלמה אהרונישקי, היה בין המספידים: "המשפחה איבדה בן, אח ונכד, ומשפחת מג"ב איבדה לוחם עשוי ללא חת. אתה נתי וחברך, נלחמתם באויב שלא יודע להבחין בין תינוק למבוגר, בין אם לבן. רצתם, עצרתם את המרצחים,

אבל במחיר יקר. המורשת של נתנאל היא המורשת שעליה מתחנכים במג"ב. נמשיך על פי אותה מורשת ולהתגונן, על מנת שאזרחי המדינה ימשיכו לחיות".

ראש העירייה, ישראל סדן, אמר בדברי ההספד לנתי: "אנו קוברים את בנינו על הגנתה של ארץ ישראל. עצוב שאותה יד

יקר לי ולמשפחה. אתה בשבילי לא מת, אתה חי. עשיתי בשבילך כל מה שביקשת. היית ונשאת מלאך".

"כבר ביומך הראשון בפלוגה, התגלית כמפקד אחראי ומסור שאפשר לסמוך עליו", אמרו מפקדיו, "בתחילת הקרב, נפצעת, ביקשו לפנותך וסרבת, עד שנפלת

אלפים ליוו בתחילת השבוע למנוחת עולמים את איש משמר הגבול סמ"ש נתנאל (נתי) מכלוף, שנהרג בפגיעה הירי בחברון בערב שבת.

נתי יחד עם 11 לוחמים נוספים הוזעקו להגן על המתפללים בחברון מירי המחבלים. הם הצליחו לעצור ולהרוג את המרצחים שהתכוונו לבצע טבח ביישוב היהודי, אך שיכמו בחייהם. בין הנוכחים שליוו את נתי בדרכו האחרונה היו מנכ"ל המשרד לבטחון פנים חיים קליין, ח"כ אפי אושעיה, מפכ"ל המשטרה שלמה אהרונישקי, ראש העירייה ישראל סדן, סגן מפקד מג"ב נצ"מ גדעון מור, קצינים ולוחמים ממשמר הגבול ומחילות אחרים, בצה"ל, בני משפחה, חברים, מכרים ומאות מתושבי העיר.

דרכו האחרונה של נתנאל מכלוף ז"ל.

המושטת שלום מצאה בערב אחד, בפוגרום נוראי, את מותם של 12 מטובי בנינו, ביניהם נתי. הלוחמים ימשיכו בדרכו של נתי שנחשב לאחד עם עתיד גדול במג"ב, אך אלוהים רצה אחרת."

בעצמך. עשית כל מה שציפו ממך, זנחת כל חשבון אישי, לחמת ונפלת כגיבור. משפחת פלוגה כ"ה של מג"ב מצדיעה לך, נתי".

במשך שעה ארוכה נאמרו מעל קברו הפתוח של נתנאל ז"ל דברי הספד מפי מפקדיו במג"ב, שבה

"במקום לקחת אותך לחופה, אנו לוקחים אותך לבית העלמין", קרא האב יוסף מכלוף בזעקת שבר, "כשנולדת, כולם אמרו שבא מלאך. היינו גאים בגייסוך למג"ב, כמו שאתה היית גאה. היית בן

אלכסנדר

אחות

השכונה היוקרתית החדשה בחדרה

שני

23/12/02

נתנאל מכלוף: נתנאל הגיע למחלקה לאחר סיום קורס מ"כים. נקלט במחלקה 2, הוא היה כל כך שקט, מ"כ למופת, מ"כ שביצע את עבודתו בנאמנות ובצורה מעולה. נתנאל ז"ל רצה להתקדם בסולם הדרגות, אך הגורל מנע ממנו את זה לצערי.

כשקלטתי אותו במחלקה ודיברתי איתו הבנתי שהגיע אלינו שוטר ומ"כ שאפשר לסמוך עליו הן מבחינה אישית והן מבחינה מבצעית, אך לצערי שוב מנע הגורל מאתנו להמשיך את דרכנו ביחד. צר לי עליך נתנאל, ואני, בתור סמל המחלקה שלך, אזכור אותך לעד.

יהי זכרו ברוך

פואד עראידה
סמל מחלקה 2

חבר יקר, אנחנו רוצים לספר איך הולך אצלנו אחרי
שעזבת אותנו. אנחנו לא יכולים לשכוח את הפנים
השמחות שלך, את החיוך המקסים והידידות החזקה
שנתת לנו. אנחנו מקווים שטוב לך שמה למעלה... אולי
לפחות שמה אתה לא תחיה את כל הכאב של העולם
הקשה הזה. אתה מאוד חסר לנו. אבל בכל זאת אנחנו
לא מרימים ידיים, אנחנו חושבים שלא היית שמח לראות
אותנו שוברים, כי החיים ממשכים ובסופו של דבר
מישהו חייב לשמור על המדינה ועל ההורים שלנו מכל
המחבלים שכל פעם מנסים לפגוע בנו ולשבור אותנו.
אנחנו מבטיחים לך שנמשיך את דרכך עם אהבה וגבורה
כמוך - אתה נפלת כגיבור. אנחנו מאוד אוהבים אותך
ובחיים לא נשכח אותך, תמיד נזכור אותך. אתה תמיד
תישאר בלב שלנו כגיבור, כדוגמא אישית של חייל, של
בן אהוב וחבר טוב.

חבר אתה חסר!

איוואילו דקוב
ודימה קרנילוביץ'.

סמ"ר/ח נתנאל מכלוף ז"ל

נתנאל, לפלוגה שבועיים לפני האירוע הגעת, בערב הראשון במבצעים פגשתי אותך.

את החדר קבלת מאוחר בלילה ואז אמרת שאתה תסתדר. נתנאל, ראיתי בכך את דמות המפקד המוביל מהמבט הראשון. נתנאל, את הזמן הקצר שלך בפלוגה הפכת לחלום שכולנו לא נשכח.

הרגשנו אותך בכל מקום. את המוצב קבלת ועל השוטרים פקדת. נתנאל, עשית את המשימה גם בשעה האחרונה כמפקד מוביל ולא משאיר פצועים בשטח.

נתנאל, נפלת כגיבור כשרצית להציל את מפקדך יחד עם חברייך ולשמור על המתפללים.

נתנאל, תנוח על משכבך בשלום, מפקד וחבר.

אני מצדיע לך,

יהי זכרך ברוך

שובאש עבדאללה
רס"ר הפלוגה

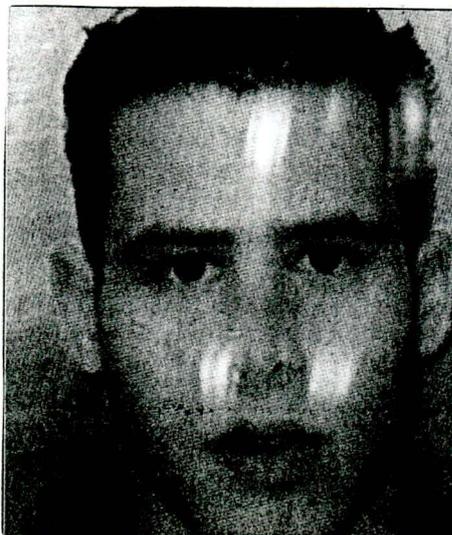
גברים בצבע זית

"גברים בצבע זית חזרו לראות את אמא
אותך חיבקה רק אצא אדמה
כל הכוחות חוזרים איש לא צועק קדימה
ומרים שהסתימה המלחמה

כמו עץ שקד פורח
תמיד חיוך שולח
עם צחוק שמתמלא במלוא גרון
מלאכים שוכני שמים הצדיעו לו בפתח
קבלו את הגיבור האחרון

גברים בצבע זית לזרו לראות את אמא
עוד יום וגם את היית כאן
ואמא כבר בבית בישלה וגם הכינה
מחר חוזר הילד הקטן

כמו עץ שקד פורח
תמיד חיוך שולח
עם צחוק שמתמלא במלוא גרון
מלאכים שוכני שמים הצדיעו לו בפתח
קבלו את הגיבור האחרון"

דברי ההספד של מפקד הפלוגה, דבור סדוקי, רפ"ק.

נתנאל,

רק אתמול נפרדנו מהקצין סמיח סוידאן והיום אנו
נפרדים ממך, נתנאל ומשלושה מחבריך.
בתחילתו של קרב היריות בחברון נפצעת וחבריך ביקשו
לפנותך, אלא שאתה התעקשת להמשיך ולסייע לחבריך
ונלחמת תחת אש כבדה עד אשר הכדור הכניע אותך.
נפלת כגיבור ואמיץ, נתנאל.

לפני כשלושה שבועות הגעת לפלוגה ותוך זמן קצר
למדת את מורכבות הלחימה ושמשת מודל לחיקוי
לחבריך, במסירותיך והשקעתך הרבה, כישוריך
ויכולתך.

למשפחה היקרה, אנו אבלים וכואבים את כאבכם
ונעשה ככל שביכולתנו לסייע ולתמוך.
נתנאל, משפחת פלוגה כ"ה מצדיעים לך, תנוח על
משכבך בשלום.

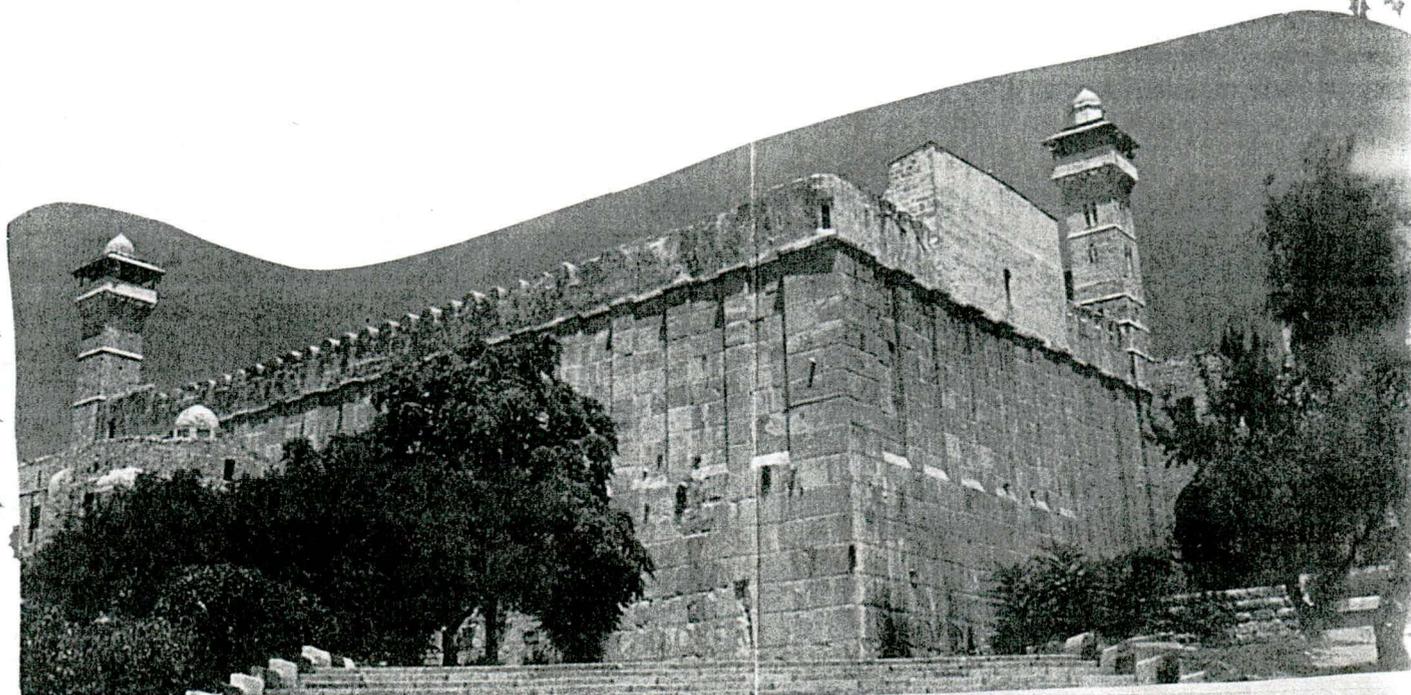
יהי זכרך ברוך

נתנאל מכלוף ז"ל

נתי לא הספקתי להכיר אותך טוב...
אני יודע שהיית מפקד טוב, שמשנת דוגמא אישית
ומודל לחיקוי לשוטרים שהכירו אותך, תמיד היית
מצוחצח ומוכן לכל דבר והיית בן אדם שתמיד
שואף להתקדם ולהגיע רחוק.
אני מאמין שהיית מגיע לאן שרצית אם זה לא היה
קורה...

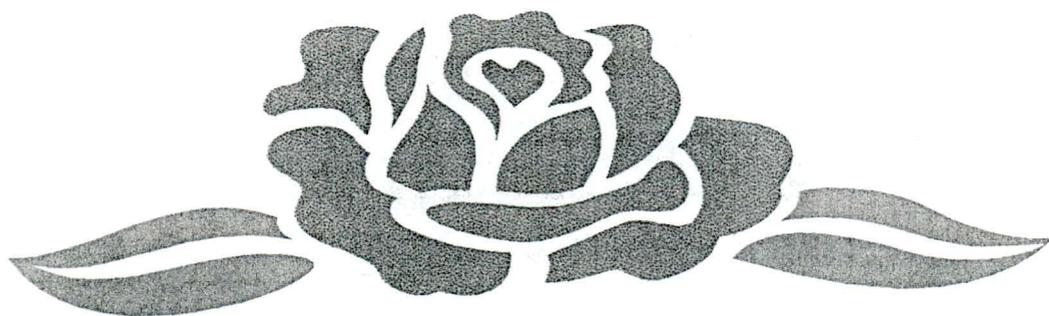
נתנאל - אתה חסר מאוד!

נגה סיסאי

תמיד ידעת להבחין בין הטוב לרע - ובחרת בטוב,
ותמיד למשפחתך היית קרוב.
ידעת להבחין בין המר והמתוק - ובחרת במתוק,
אך עכשיו מלאך יקר אתה רחוק.
אתה רחוק מהעין אך קרוב ללב,
הלב שאותך תמיד יישאר אוהב.

וחבל מלאך יקר שלנו
חבל שהכל נקטע לו באמצע,
אך אנו משפחתך וחברריך בדרכך נמשיך,
יושר טוב לב ועזרה לזולת נמשיך להפיק,
כי את המנגינה הזאת לעולם אי אפשר להפסיק.

"אין אנו בונים שערי ניצחון, ואין לנו היכלות גבורה.
אין כמונו היודעים כי מלחמות, אפילו הסתיימו בניצחון,
הן מסע ארוך אל הכאב והשכול.
הארץ הזו ידעה סבל רב במלחמות וביניהן, פניה חרושים
בקמטים של כאב.

שילמנו, ואנו מוסיפים לשלם, מחיר יקר תמורת הזכות
לתקוע כאן יתד, לבנות כאן בית. ואיך אנו גומלים לאותה
חבורה גדולה ומופלאה של נערים ונערות, ששילמו את
המחיר היקר תמורת קיומנו כאן ? אין תגמול.
המעט שאנו, החיים, יכולים לגמול לחברינו המתים הוא
הזיכרון, ההולך אחריהם ואתנו."

יצחק רבין ז"ל